

[Gammelgaard]

europæiske lande har lært af udviklingen i 1930'erne og 1940'erne. Dengang så vi Hitler erobre land efter land, og bagefter blev Østeuropa undertvunget af Sovjet. Siden har de vesteuropæiske lande i NATO meddelt, at de vil anse et angreb på ét land for et angreb på alle, og de har opbygget et forsvar, der har gjort det umuligt for fremmede stormagter at presse dem med en trussel om angreb.

Det er en meget stærk bivirkning af denne udvikling, at verden er blevet udstyret med så enormt store våbenstyrker og med et næsten ufatteligt atomvåbenpotentiel. Så stærke kræfter som muligt bør i de kommende år sættes ind på at fremme afspænding og nedrustning, uden at sikkerheden og freden sættes over styr derved.

Danmark bør spille en aktiv rolle her, først og fremmest i samarbejde med vore NATO-allierede. Kun hvert femte eller sjette land i verden er et demokrati, og vi er blandt dem. Det giver os en forpligtelse til at sikre vor frihed, men også til at kæmpe for den afspænding og nedrustning, som forhåbentlig vil give andre lande bedre mulighed for at opnå uafhængighed af stormagter og virkelig frihed. Det bør være et hovedmål for den kommende tids danske politik, at partierne eller i hvert fald et betydeligt flertal i folkettingen igen kan enes om løsningen af disse problemer.

Vi skal have genopretningen fuldført, vi skal have reformerne sat på skinner, men vi skal først og fremmest enes om en sikkerhedspolitik, der sikrer frihed og fred både for os og for andre.

Fogh Rasmussen (V):

Allerførst vil jeg byde socialdemokratiet velkommen tilbage i kredsen af ansvarsbedste partier. Det gør jeg ikke blot, fordi hr. Svend Auken i dag så overraskende klart har lagt betydelig afstand til socialistisk folkeparti, men også, fordi socialdemokratiet i år har besluttet at stemme for finansloven. Socialdemokraterne har jo prøvet lidt af hvert, de har stemt for finansloven, de har stemt imod, de har undladt at stemme. Vi er glade for, at smagsprøverne har afsløret, at det efterlader en bitter smag at sætte sig uden for indflydelse ved at fralægge sig ansvaret for landets finanslov.

Vi er tilfredse med, at socialdemokratiet i år vil stemme for finansloven, men vi er samtidig stærkt forundret over socialdemokratiets bidrag til finansloven.

Socialdemokratiet har stillet ændringsforslag, som vil øge statens underskud med over 1½ mia kr., og samtidig vil socialdemokratiets forslag forringe betalingsbalancen med 1½ mia kr. Det er en fuldstændig uansvarlig finanspolitik. Det drejer sig tværtimod om at få underskuddene bragt ned.

Socialdemokratiets ændringsforslag til finansloven er så meget mere overraskende, når vi i dag hører hr. Svend Auken klandre regeringen for det voksende betalingsbalanceunderskud. Enhver ved, at det ikke er regeringens skyld, at betalingsbalanceunderskuddet stiger. Det skyldes voksende investeringer og større økonomisk aktivitet, men det er hyklerisk af hr. Svend Auken at kritisere regeringen for det, når socialdemokratiet samtidig stiller ændringsforslag til finansloven, som vil forringe betalingsbalancen med endnu mere.

Hr. Svend Auken talte om, at nu drejede det sig for oppositionen om at samle kræfterne om et overbevisende alternativ til den nuværende regering. Det spørgsmål, vi må stille, er, hvad det er for kræfter, der skal samles. Jeg forstod, at det ikke var SF, hr. Svend Auken havde i tankerne, og den debat, vi har hørt her i dag, har efterladt indtrykket af en opposition, som er mere splittet end nogen sinde. Det får mig til at spørge: hvor er egentlig alternativet til regeringens økonomiske politik? Og jeg tillader mig selv at svare: der findes intet reelt alternativ.

Socialdemokratiet siger, at underskuddet på statsfinanserne skal falde år for år. Ja, det har vi sagt hele tiden, og det mål realiserer regeringen hvert år. Socialdemokratiet derimod stiller udgiftskrævende forslag, der øger underskuddet og forstærker gældsætningen. Socialdemokratiet siger, at væksten i den offentlige sektor skal være lavere end væksten i den private sektor. Ja, det har vi sagt hele tiden, og det har regeringen gennemført ved at sikre 0-vækst på statsbudgettet. Socialdemokratiet derimod her fremlagt en økonomisk plan, som vil øge antallet af offentligt ansatte med 20.000 om året.

Socialdemokratiet siger, at der skal føres indkomstpolitik, som sikrer, at lønomsatningerne pr. produceret enhed i Danmark